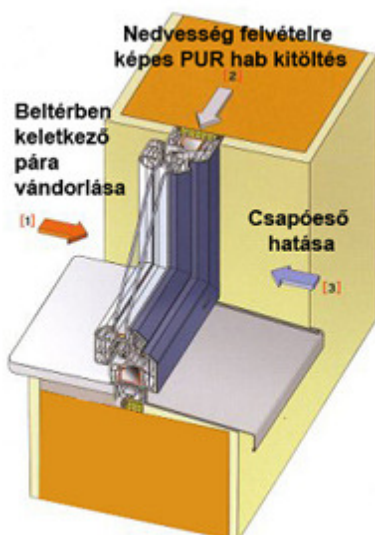

Ablakok - Páratechnikailag helyes beépítés

Az Egy lakóépületben rendeltetésszerű használat mellett napi szinten **több liter vízmennyiséget „szív fel” a levegő**, azaz pára képződik. Egy ember naponta mintegy két liter vizet párologtat ki, hozzá jön ehhez a mosásból, szárításból, mosogatásból, fürdésből, főzésből keletkező, levegőt terhelő nedvesség mennyisége.

Általános építészeti alapelv, hogy az épületszerkezetek rétegrendjét **diffúz szerkezetként** alakítsuk ki. Azaz a beltérben keletkező pára ne rekedjen meg a szerkezetben, hanem **belülről kifelé egyre kisebb ellenállásba ütközzön**, könnyebben távozzon, ezzel védve a szerkezetet is a nedvességtől. (Ennek némileg ellentmond a manapság használt rétegrend, ami legtöbbször vázkerámia falazóblokkból és polisztirol homlokzati hőszigetelésből áll.)

Az alapelv a nyílászárók beépítésénél is követendő. A falkáva és az ablakprofil közti hézag kitöltésre a legtöbb esetben **PUR habot használnak**. A befújás után a hab kidagad, szilárd külső burkot képezvemegköt. A habot ezután az ablak **kontúr síkjában levágják**. Ezzel a PUR hab a **szivacshoz hasonlatossá válik** és nedvesség felvételére is képes lesz. Köztudott, hogy a nedves szerkezet rossz hőszigetelő, továbbá károsíthatja a csatlakozó szerkezeteket, a nedvesség mindemellett táptalaja a penészgombának, okozója a sókivirágzásoknak. Hőfényképeken is világosan látható, hogy a fal-ablak csatlakozások nem szakszerű megoldásafolyamatos **hőhid jelenséget** okoz, az említett problémák veszélye mellett.

A jelenség kiküszöbölésére a legjobb megoldás, ha a fal/ablak belső oldalára **párazáró szalagot** fektetünk, külső oldalán pedig **vízáró/pára áteresztő** szalagot helyezünk el. Ezzel megakadályozható, hogy a PUR hab nedvességet vegyen fel a beltérből, vagy a csapóeső eláztassa kívülről. Ha a nedvesség valamely módon mégis bejutna, akkor pedig a csekély ellenállású áteresztő szalagon keresztül rövid úton távozni tud a kültérbe.